

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
1950-17

meddelad i Stockholm den 19 december 2017

SÖKANDE
AA

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Näringsdepartementet) beslut den 26 januari 2017, N2016/04910/TIF, avseende överklaganden av Trafikverkets beslut om fastställelse av järnvägsplan för utbyggnad av Mäljarbanan, delen Spånga–Barkarby, i Stockholms kommun, Stockholms län

SAKEN
Rättsprövning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

BAKGRUND

Trafikverket beslutade den 7 juni 2016 att fastställa järnvägsplanen för utbyggnad av Mäljarbanan från två till fyra spår på sträckan Spånga–Barkarby.

Beslutet innefattade bullerskyddsåtgärder som skulle kunna vidtas för AAs fastighet utöver anläggandet av en 3 meter hög bullerskärm längs med spåren.

Dok.Id 187588

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

AA överklagade Trafikverkets beslut till regeringen och yrkade i första hand att fastställelse inte skulle medges. I andra hand yrkade han bl.a. att skärmhöjden skulle höjas till 4,6 meter.

Genom det nu klandrade avgörandet fann regeringen inte skäl att göra någon annan bedömning än den Trafikverket hade gjort och avslog därför AAs överklagande.

YRKANDEN M.M.

AA ansöker om rättsprövning av regeringens beslut och yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ska upphäva beslutet samt anför bl.a. följande.

Regeringen har genom beslutet åsidosatt de riktvärden för buller som gäller i samband med ombyggnad av järnväg enligt proposition 1996/97:53. Riktvärdena ska följas om det är tekniskt möjligt och ekonomiskt rimligt vid en väsentlig ombyggnad av järnväg. Ombyggnaden är väsentlig och kostnaden för att höja skärmhöjden vid Solhemsbackarna är försumbar i förhållande till projektkostnaden om 15–20 miljarder kr. Kostnaderna har emellertid inte redovisats, varför en saklig bedömning av det ekonomiskt rimliga inte har kunnat göras. Eftersom det inte har gjorts någon saklig bedömning har det inte tagits hänsyn till vad som vore ekonomiskt rimligt. Beslutet strider därför mot gällande rätt.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering m.m.

Av 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut framgår att en enskild får ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 Europakonventionen.

Enligt 7 § ska Högsta förvaltningsdomstolen upphäva regeringens beslut om det strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Av 1 kap. 4 § lagen (1995:1649) om byggande av järnväg framgår att när en järnväg byggs ska den ges ett sådant läge och utformas så att ändamålet med järnvägen uppnås med minsta intrång och olägenhet utan oskäligen kostnad.

Den som avser att bygga en järnväg ska enligt 2 kap. 1 § första stycket och 9 § andra stycket 1 upprätta en järnvägsplan som ska innehålla uppgifter om skyddsåtgärder och försiktighetsmått som ska vidtas för att förebygga störningar och andra olägenheter från trafiken eller anläggningen.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Högsta förvaltningsdomstolens prövning är, som framgått ovan, begränsad och avser frågan om regeringsbeslutet strider mot någon rättsregel. De bestämmelser som är tillämpliga i målet är allmänt hållna och ger ett förhållandevis stort utrymme för bedömningar. I målet har inte framkommit att regeringen vid beslutsfattandet skulle ha felbedömt fakta eller överskridit gränserna för det handlingsutrymme som föreligger i ärendet eller att det vid handläggningen förekommit något fel som kan ha påverkat utgången. Det framgår inte heller klart

Mål nr
1950-17

av omständigheterna i målet att beslutet på annat sätt strider mot någon rättsregel.
Regeringens beslut ska därför stå fast.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Eskil Nord,
Inga-Lill Askersjö, Mahmut Baran och Ulrik von Essen.

Föredragande har varit justitiesekreteraren David Ankerson.